

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Ιανουάριος 2015

αρ. φύλλου 159

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 , ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

Για το Νίκο μας

Ο Μεγάλος της Ελληνικής (και παγκόσμιας) Ποίησης γράφει:

«Τιμή σ' εκείνους όπου στη ζωή τους
ώρισαν και φυλάγουν Θερμοπύλες.
Ποτέ από το χρέος μη κινούντες·
δίκαιοι κ' ίσοι σ' όλες τες πράξεις,
αλλά με λύπη κιόλας κ' ευσπλαχνία·

γενναίοι οσάκις είναι πλούσιοι,
κι όταν είναι πτωχοί, παλ' είς μικρόν γενναίοι,
πάλι συντρέχοντες όσο μπορούνε·
πάντοτε την αλήθεια ομιλούντες,
πλην χωρίς μίσος για τους ψευδομένους. [...]

Κ.Π. ΚΑΒΑΦΗΣ

**Λες και το' γραψε για το Νίκο Καργόπουλο,
που είναι το ζων παράδειγμα, μια παρηγοριά
και μια ελπίδα**

ΣΟΥΡΕΑΛΙΣΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΚΗΝΙΚΟ

όμως πρέπει να ψηφίζουμε θετικά

Το πολιτικό (και όχι μόνο) θέμα που κυριαρχεί τώρα στη χώρα μας, και βαυκαλιζόμαστε μάλιστα ότι το παρακολουθεί «με κομμένη την ανάσα» όλος ο κόσμος, είναι οι εκλογές της 25^{ης} του Γενάρη. Εκ προοιμίου, όμως, (φαίνεται ότι) δε θα λύσουν κανένα από τα προβλήματα που μας ταλανίζουν, αν δε δημιουργήσουν και καινούργια. Οι όποιες εξελίξεις εμφανισθούν δε θα λειτουργούν «σε κενό αέρος», αλλά αντίθετα, θα συναρτώνται, άμεσα ή έμμεσα, με τις συμφωνίες ή αντιθέσεις των ισχυρών της Δύσης (κυρίως) στους οποίους είναι αφοσιωμένοι (!) οι «δικοί» μας ηγέτες του πολιτικού (και όχι μόνο) προσκηνίου.

Οι αντιθέσεις ανάμεσα σε ΗΠΑ και Ε.Ε. (δηλ. Γερμανία, για την ώρα...) συνεχίζονται, παρά την απόπειρα οικονομικής διατλαντικής ένωσης (!) (που θα αποτελειώσει όλες τις περιφερειακές ευρωπαϊκές χώρες). Η δισημαντη πτώση του ευρώ, η αμφίβολη ευρωπαϊκή συμπαράσταση στον αγώνα των ΗΠΑ κατά της Ρωσίας, και με την εντυπωσιακή πτώση της τιμής του πετρελαίου, για έλεγχο της Ουκρανίας, η φρικιαστική δράση των τζιχαντιστών

(συνέχεια στη σελ. 2)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 5/1/2015

Προς τους φίλους του Α.Σ.ΚΕ.

Ανακοινώνουμε ότι για λόγους οικονομικούς δε μπορούμε, δυστυχώς, να πάρουμε μέρος σε αυτές τις εκλογές της 25^{ης} Γενάρη, κάτι για το οποίο δεν ευθυνόμαστε μόνο εμείς, αλλά και όλοι όσοι, ενώ θα ήθελαν την εκλογική μας συμμετοχή, ειδικά τώρα μέσα στην εικόνα τρελοκομείου που κυριαρχεί, δεν προσφέρονταν ποικιλότητα για την αποτροπή του.

Ομως και παρά τα εξωπραγματικά, σουρεαλιστικά που εκτυλίσσονται μπροστά μας (ή και ακριβώς γι αυτό!) πρέπει να αποκλείεται η αποχή όποιου υπεύθυνου πολίτη, η λευκή ή άκυρη ψήφος και ειδικότερα η καταναγκαστική βάσει των ψευτοδιλημάτων, που μόνο τον ελληνικό λαό δεν αφορούν.

Κατά την εκτίμηση του Α.Σ.Κ.Ε. πρέπει η ψήφος να είναι θετική. Δεν υπάρχει, πλέον, η αντίθεση μνημονιακών και αντιμνημονιακών. Όλοι τους που επιδιώκουν κυβέρνηση ή συγκυβέρνηση είναι ουσιαστικά μνημονιακοί, μια και όλοι τους υπόσχονται ... διαπραγματεύσεις ή memoranda με την τρόικα και ανάπτυξη ... εντός Ε.Ε. και ευρώ!!

Το μοναδικό κριτήριο για την επιλογή της ψήφου μας πρέπει να είναι η αξιόπιστη διακήρυξή τους για την αναγκαιότητα μετώπου Εθνικής και Κοινωνικής Απελευθέρωσης, δηλ. πρωταρχικά η απελευθέρωση μας από τη νέα κατοχή.

Θα ακολουθήσουν αναλυτικά κείμενά μας.

Κάλεσμα των φίλων του ΑΣΚΕ

για «κοπή της πίτας» του νέου, ευχόμαστε ανέφελου, έτους, με ομιλίες και συζητήσεις εν όψει των εκλογών, στα γραφεία του ΑΣΚΕ, στις 17 του Γενάρη, Σάββατο 5μ.μ.

Θα το ήθελε κι ο Νίκος

Ομολογούν τα κατακτητικά τους σχέδια!

Ο απεχθής Σόιμπλε δήλωσε προσφάτως: «**Η πολιτική που ακολουθεί η καγκελλάριος Μέρκελ είναι η ίδια που ακολούθησε ο Στρατηγός (σ.σ. Ναπολέων) που κατέκτησε σχεδόν ολόκληρη την Ευρώπη**»!! Θα προτιμούσε, βέβαια, ο δυστυχής να αναφέρει τον Χίτλερ, αλλά... δίστασε.

(συνέχεια από τη σελ. 1)

ΣΟΥΡΕΑΛΙΣΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΚΗΝΙΚΟ

(δημιουργία, αρχικά, των ΗΠΑ και της Τουρκίας) και στην Ευρώπη, ο ανταγωνισμός για τον έλεγχο των Βαλκανίων και της Τουρκίας (πάντα σε βάρος της βολικής Ελλάδας) και, φυσικά, των ενεργειακών πηγών στην Ανατολική Μεσόγειο (και το Αιγαίο...) συνιστούν εφιαλτικό υπόβαθρο στα όσα διαδραματίζονται στη χώρα μας.

Εξωπραγματικό το προεκλογικό προσκήνιο

Βαδίζοντας προς τις εκλογές, ζούμε μια «πραγματικότητα» σουρεαλιστικού εφιάλτη. Η χώρα που πλήττεται σαδιστικά όσο καμιά άλλη της Ε.Ε. εμφανίζεται με το μεγαλύτερο ποσοστό εμμονής στο ΕΥΡΩ και παραμονής σ' αυτήν (!), κάτι που αποδεικνύει τη δύναμη των ξενοκίνητων ΜΜΕ, με τη συνδρομή, βέβαια, ακόμη και τάχα αντιμνημονιακών και «αντιευρωπαϊκών» κομμάτων. Εξακολουθούν να μιλούν για σκληρές διαπραγματεύσεις με την Ε.Ε. (Γερμανία) με εκ των προτέρων διακήρυξη της, ούτως ή άλλως παραμονής μας σ' αυτήν παση θυσία! Μα τότε μόνο «θυσίες» θα σου επιβάλλει ο «ισχυρός». Και κατά παγκόσμια πρωτοτυπία ιδρύονται κόμματα, χωρίς να προβάλλουν αιτίες και στόχους.

Η αποκάλυψη της ποιότητας του πολιτικού προσωπικού προκαλεί αποτροπιασμό με τον ακραίο κυνισμό του. Συνάπτονται ακραίες συμφωνίες και συμμαχίες για να διαλυθούν αμέσως, αφού ο ένας εξασφάλιζε το στόχο του. Τίθενται επικεφαλής συνδυασμών κομμάτων τύποι που προηγούμενα τα αποκαλούσαν «αποκρουστικά»! Υποψήφιοι αλλάζουν κόμματα εν μια νυκτί. Οι αλληλοκατηγορίες για χρηματισμό των υποψηφίων «πατέρων του έθνους» πέφτουν βροχή. Αντί να προβάλλονται προγράμματα και αυτά να είναι στο επίκεντρο των συζητήσεων, όλοι ασχολούνται με το σίριαλ της Αμφίπολης, για το δικαίωμα στη μόρφωση του ληστή Ρωμανού (που, όμως, ο ίδιος ενδιαφέρεται μόνο για το θρίαμβο της... Αναρχίας), για τους συνεργούς και τα στέκια του αμέριμνου (!) Χριστόφορου Ξηρού και αρπάζονται ως μάννα ως εξ' ουρανού από πράγματι φοβερά γεγονότα, όπως τα ναυάγια και οι σφαγές των τζιχαντιστών. Ετσι όμως ο υπεύθυνος πολίτης, αποπροσανατολισμένος και αηδιασμένος, δεν ξέρει καν αν πρέπει τελικά να ψηφίσει και ποιον, όταν μάλιστα η τέταρτη εξουσία, τα ΜΜΕ όλων των ειδών, μηδέ του διαδικτύου εξαιρουμένου, εγκατέλειψε σχεδόν παντελώς το λειτουργήμα της ενημέρωσης, σχολιασμού και κριτικής κάθε εξουσίας και ανέλαβε το ρόλο του ανενδοίαστου και απροκάλυπτου προπαγανδιστή των εγχώριων και (εν πολλοίς) εξωχώριων χρηματοδοτών και εντολοδότων...

Πρέπει, όμως, να ψηφίζουμε

Είναι, πράγματι, αποκρουστικό το πολιτικό προσκήνιο, πρώτιστα με τα κόμματα που ορέγονται κυβέρνηση ή συγκύβερνηση. Ομως δεν είναι λύση η αποχή, το λευκό και το άκυρο, από τα οποία επωφελούνται, τελικά, οι αίτιοι αυτής της πολιτικής στάσης! Δεν υπολογίζονται ως ποσοστό του συνολικού (100%) εκλογικού αποτελέσματος και έτσι φιγουράρουν οι νικητές με μεγαλύτερα των πραγματικών ποσοστά. Αυτό και μόνο φθάνει, πέραν του ότι στις εκλογές πρέπει να προσερχόμαστε για να ψηφίσουμε αυτό που πραγματικά θέλουμε, έστω και κατά προσέγγιση, μικρή ή μεγάλη. Η μόνη περίπτωση που η αποχή είναι πολιτικά θεμιτή ή και επιβεβλημένη είναι σε δημοψηφίσματα κ.λπ. που ορίζεται ελάχιστο όριο συμμετοχής για να είναι έγκυρο, όταν τα διλήμματα είναι πλασματικά ή δόλια, ώστε να ακυρώνονται.

Ψηφίζουμε, λοιπόν, ακόμη και όταν το κόμμα που μας εκφράζει δεν παίρνει μέρος, για λόγους οικονομικούς, όπως το ΑΣΚΕ σ' αυτές τις εκλογές, και με βασικό κριτήριο την αξιοπιστία των κομματικών σχηματισμών, όχι βάσει των όσων λένε, όσο του ποιοι είναι αυτοί που τα λένε και, κυρίως, αυτών που αποσιωπούν ή τεχνηέντως αποκρύπτουν...

Δεν τίθεται θέμα ψήφου για...**Η Ν.Δ. του Σαμαρά και της Φαμίλιας**

είναι ένα σκληρά δεξιό κόμμα, στην ιδεολογία και τις πολιτικές στοχεύσεις του οποίου αντιστοιχούν και οι πλέον σκληρές μνημονιακές ρήτρες, μερικές από τις οποίες μάλιστα τέθηκαν με πρωτοβουλία δική της ή των συμφερόντων εκείνων που στην πραγματικότητα εκφράζει πολιτικά. Αν μπορούσε, θα καθιέρωνε την αμισθί εργασία, όπως απροσδόκητα πρότειναν παλαιότερα ο υπουργός Δούκας (γαμπρός του Εβερτ) και πρόσφατα ο ...Λοβέρδος!

Βασικοί στόχοι της είναι ο περιορισμός του ρόλου του κράτους σ' αυτόν του φύλακα προσώπων και δράσης της άρχουσας ελίτ, παρασιτικής ή έστω συνδεδεμένης πάντοτε με ξένες δυνάμεις, οικονομικά και πολιτικά, και πάντοτε αντιλαϊκής και διαπλεκόμενης. Οσο για τις, σπάνιες, εθνικές ευαισθησίες της, αρκεί να υπενθυμιστεί ότι πρώτη άνοιξε τα σύνορα στους λαθρομετανάστες... Οι κάποιες, χλωμές, προηγούμενες εξαιρέσεις δεν αναιρούν τη σημερινή της πραγματικότητα, που τελικά παραδίδει τα πάντα στους ξένους.

Για το ΠΑΣΟΚ-ΔΗΠΑΡ

ισχύουν τα ίδια και χειρότερα, ιδίως από Σημίτη και μετά μέχρι το Βενιζέλο και τον ανεκδήγητο ΓΑΠ, η βρυκολακική επανεμφάνιση του οποίου εγείρει ανησυχητικά ερωτηματικά, δεδομένης της καθοδήγησής του από την ξένη πρεσβεία της χώρας-πατρίδας του. Μακά- →

ρι να είναι προσωπική, και ανόητη φυσικά, πρωτοβουλία του...

Δεν τίθεται, επίσης θέμα για ψήφο στο κόμμα του σωλήνα, το ΠΟΤΑΜΙ, κατόρθωμα απόγνωσης συγκροτημάτων εγχώριων δυνάμεων, που δεν ξέρει τι είναι, πού πάει και από πού θα φύγει, έσχατο δείγμα των καιρών...

Δε θα 'πρεπε να αναφερθεί καν η **«ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ»**, τα στελέχη και πραγματική ιδεολογία της οποίας αποτελούν αισχύνη, για τη χώρα μας, όμως η αναίσχυνη καπηλεία της πραγματικής αγωνίας, οργής και ανησυχίας πολλών δίνει την αφορμή σε κάθε αντεθνικό και ανισόροπο στοιχείο να τα συνδέσει μ' αυτήν και να τα υπονομεύσει. Ελπίζουμε να επιστρέψει σύντομα στα προ της κρίσης ποσοστά της.

Η περίπτωση του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι τόσο απλή.

Δεν είναι, βέβαια, ένα ενιαίο κόμμα, ούτε όμως απλό συνονθύλευμα και, πάντως, έστω και με κάποιες επιφυλάξεις, είναι γενικά αριστερό. Παρά την αντιθετική πολυφωνία του θα μπορούσε να κάνει κάποιες απόπειρες κοινωνικών μέτρων υπέρ των πολλών, που καθίστανται όμως προβληματικές, αφού αποδέχεται γενικώς την παραμονή μας στην Ε.Ε. και το ΕΥΡΩ της, παρά τις «κατηγορίες» εναντίον του για κρυφό plan B, που για μας θα ήταν ευκαίω!

Είναι πιθανό να υπάρχει ήδη συμφωνία, ακόμη και άτυπη, για κάποιες υποχωρήσεις της Ευρωζώνης σε οικονομικά και κοινωνικά θέματα, όμως ο ισχυρός «διαπραγματευόμενος» θα έχει εξασφαλίσει κάποια σοβαρά ανταλλάγματα σε άλλα πεδία, στα εθνικά θέματα, στα οποία οι θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ είναι, για να το πούμε κομψά, σφόδρα ευ-

νοϊκές προς τέτοιες απαιτήσεις, που η κρίση, νομίζουν, τα κάνει πιο ευάλωτα. Και μόνο η περίπτωση Τρεμόπουλου, φανατικού φιλοσκοπιανού, κάνει τον κίνδυνο σχεδόν ορατό. Όσο για τους λαθρομετανάστες, ούτε οι ίδιοι δε θα τολμούσαν να ζητήσουν όσα αφειδώς τους προσφέρουν οι περισσότεροι του ΣΥΡΙΖΑ, κατι που παραπέμπει σε παραλόγισμο, επεικώς. Αρα...

Προσοχή στην επιλογή από τους υπόλοιπους

Ακόμη και αν είναι μόνο φραστική η αντίθεση του **ΚΚΕ** στην ευρωλαγνία, είναι θέση θετική, παρά τις κορώνες της Παπαρήγα για το ΕΥΡΩ (και την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία) και τις πρόσφατες ανάλογες του διαδόχου της. Υπάρχουν και πολλές άλλες επιφυλάξεις, όμως σίγουρα το ΚΚΕ δε συμπεριλαμβάνεται στους προηγούμενους

Οι ΑΝ.ΕΛ. του Καμμένου, παρά τον ευρωπαϊσμό του, έχει θέσεις σταθερές και δύσκολα θα έκανε «κωλοτούμπες», εφόσον, φυσικά, κατάφερνε να επιβιώσει εκλογικά. Με αυτά, πάντως δεν παύει να είναι ένα κόμμα δεξιό, παρά την όποια λαϊκότητά του, που θα ικανοποιήσει, ίσως, κάποιον «προοδευτικό» δεξιό, ενδεχόμενο φίλο ή γνωστό φίλων του ΑΣΚΕ.

Ειδική περίπτωση **τα Μ.Α. ΚΚΕ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ** κ.λπ. μικρά κόμματα. Είναι σταθερά ανιδιοτελείς αριστεροί, παρά την πρόσδεσή τους σε θεωρίες άλλων καιρών και άλλων κοινωνιών και έτσι δεν εξελίσσονται.

Ανάμεσα σ' αυτούς θα γίνει όποια επιλογή, παρά τις επιφυλάξεις, της τωρινής ψήφου, ώστε τουλάχιστο να μην ανήκει κανείς στους σίγουρους κοψοχέρηδες που, δυστυχώς, πολλοί θα κυκλοφορούν, υβρίζοντας, τους προσεχείς μήνες...

Ενας όμορφος κόσμος «αγγελικά» πλασμένος

5 Ιανουαρίου 2015.

«Η διαδρομή μου στην πολιτική με δίδαξε ότι οι πολίτες αξιώνουν καθαρή θέση, συνεπή στάση, υπεύθυνη συμπεριφορά. Για αυτό και δε θα μπορούσα παρά να συνεχίσω όπως ακριβώς ξεκίνησα αυτή τη διαδρομή, ως υποψήφια του ΠΑΣΟΚ στην Κέρκυρα» και «...Έχω το χρέος να τιμήσω την παράταξη που με ανέδειξε και, κυρίως, τις Κερκυραίες και τους Κερκυραίους που με εμπιστεύθηκαν σε τέσσερις εκλογικές αναμετρήσεις.

7 Ιανουαρίου 2015.

«Αποφάσισα να ανταποκριθώ στην πρόσκληση του Αντώνη Σαμαρά για συστράτευση σε έναν κοινό αγώνα, συμμετέχοντας στο ψηφοδέλτιο της Νέας Δημοκρατίας στην Κέρκυρα» και «Καλώ τους συμπολίτες μου να με στηρίζουν. Γνωρίζουν ότι θα δώσω όλες μου τις δυνάμεις, όπως έχω κάνει όλα

αυτά τα χρόνια, για να διασφαλίσω το συμφέρον του τόπου μου, την ευημερία και τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της Ελλάδας»

8 Ιανουαρίου 2015.

«Στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας της ΝΔ εντάσσεται ο βουλευτής Βασίλης Οικονόμου, σύμφωνα με ανακοίνωση του γραφείου Τύπου της ΝΔ». Ο κύριος αυτός βγήκε βουλευτής Αττικής αρχικά με το ΠΑΣΟΚ, στη συνέχεια με τη ΔΗΜΑΡ και μετά ανεξάρτητος που ψήφισε Σταύρο Δήμα.

Η κυρία Αντζελα και ο άλλος κύριος, αυτά τα απαυγάσματα πολιτικής ηθικής και «συνέπειας», είναι τυπικό δείγμα ενός άλλου κόσμου, των επαγγελματιών της πολιτικής, όπου λέξεις αξιοπρέπεια, ηθική, εντιμότητα, συνέπεια, ανιδιοτέλεια, προσφορά είναι άγνωστες. Θέσεις και εξουσία είναι ο μόνος στόχος τους επαληθεύοντας το αξιωμα τους ότι **πολιτική είναι η τέχνη να παραπλανάς το λαό.**

ΦΟΒΟΣ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

Με την είσοδο της χώρας μας στην εποχή των μνημονίων άλλαξε και η επιχειρηματολογία της εκάστοτε κυβέρνησης (Παπανδρέου, Παπαδήμα, Σαμαρά) για τα μέτρα που λαμβάνονταν. Ενώ, προ της εποχής των μνημονίων, οι κυβερνήσεις προσπαθούσαν να πείσουν τον ελληνικό λαό ότι τα μέτρα που έπαιρναν ήταν προς όφελός του, από την υπογραφή του πρώτου μνημονίου και ύστερα τα επιχειρήματα που προβάλλονταν με τη συνδρομή των «εταίρων» και δανειστών ήταν «ή αυτά τα μέτρα ή πτωχεύουμε», «ή αυτά τα μέτρα ή έξω από το ευρώ και επιστροφή στη δραχμή». Ποιος μπορεί να ξεχάσει τις απειλές για άδεια ράφια στα σούπερ μάρκετ, για έλλειψη φαρμάκων, για άδεια ΑΤΜ.

Η τρομοκράτηση με τα χειρότερα ήταν μια επιτυχημένη, ως τώρα, συνταγή των νεοφιλελεύθερων

για την εφαρμογή των νέων μέτρων, με όσο το δυνατό λιγότερες αντιδράσεις από το λαό, αλλά και το κύριο επιχείρημα στις προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις (βουλευτικές 2012, ευρωεκλογές 2014) καθώς και των επερχόμενων βουλευτικών αναμετρήσεων. Η πρακτική αυτή των νεοφιλελεύθερων κυβερνήσεων μόνο τυχαία δε θα μπορούσε να θεωρηθεί. Είναι παραπάνω από βέβαιο ότι ολόκληρα επιτελεία εγχώρια και ξένα εργάζονται προς αυτό το σκοπό, δηλ να παραμείνει η χώρα και ο ελληνικός λαός, το «πειραματόζωο», μέσα στην Ε.Ε και το ευρώ. Γνωρίζουν ότι ο φόβος λειτουργεί ως ανασταλτικό μέσο σε κάθε είδους προσπάθεια επανάστασης ή αντίστασης. Ο φόβος, ως μηχανισμός επιβίωσης, κάνει τους ανθρώπους λιγότερο τολμηρούς και αποφασιστικούς, δημιουργώντας το αίσθημα της συντήρησης των κεκτημένων.

Είναι γεγονός ότι το αίσθημα του φόβου και της συντήρησης στοχεύει στις μεγαλύτερες, κυρίως, ηλικίες.

Στις ηλικίες αυτές λειτουργεί περισσότερο το αίσθημα της συντήρησης των όσων μέχρι στιγμής έχουν δημιουργήσει και αποκτήσει. Πόσες φορές άλλωστε δεν έχουμε ακούσει μεγαλύτερους να ψηφίζουν με γνώμονα του να μην χαθεί η σύνταξη τους και ας είναι ακόμα και αυτή των 360 ευρώ, που μετά τις εκλογές την κόβουν κι αυτή σιγά-σιγά ή του παίρνουν το σπίτι με τα ΕΝΦΙΑ. Άλλωστε, αυτά που τους παρουσίαζαν στην αρχή των μνημονίων

ή στις προηγούμενες βουλευτικές εκλογές ότι θα συμβούν, αν δεν συμφωνήσουν (με τα νέα μέτρα) ή αν δεν τους ψηφίσουν, έχουν ήδη συμβεί. Απειλούσαν ότι, αν δε μπούμε στο μνημόνιο και βγούμε από το ευρώ, τότε το βιοτικό μας επίπεδο θα μειωθεί κατά 50%. Το βιοτικό επίπεδο πολλών συμπατριωτών μας έχει πέσει ήδη πολύ περισσότερο. Μας φοβίζανε ότι δε θα υπάρχουν φάρμακα, αλλά ήδη για πολύ κόσμο η πρόσβαση στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη γίνεται όλο και πιο δύσκολη και πανάκριβη. Μας τρομοκρατούσαν ότι θα αδειάζουν τα ΑΤΜ, αλλά οι καταθέσεις των Ελλήνων ήδη έχουν εξανεμιστεί, μέσω της υπερφορολόγησης, του ακριβού κόστους των αγαθών, και της υπερκοστολόγησης των κοινωνικών αγαθών.

Φυσικά οι εκφοβισμοί αυτοί που διασπείρουν στον ελληνικό λαό μόνο πραγματικοί δε θα μπορούσαν να είναι, αφού ο «μπαμπούλας» ΣΥΡΙΖΑ τάσσεται αναφανδόν υπέρ της παραμονής στην ευρωζώνη και την Ε.Ε που έτσι κι αλλιώς συνεπάγεται κρυφά ή φανερά μνημόνια. Κανείς δεν πρέπει να είναι τυφλός. Άλλωστε η κατ' επανάληψη υπερβολική δόση φοβίας προκαλεί αντίθετα αποτελέσματα για τους νεοφιλελεύθερους. Οδηγεί όμως στο ίδιο αποτέλεσμα, δηλ. στην επικράτηση πολιτικών δυνάμεων που υποστηρίζουν, όχι τα συμφέροντα της χώρας και του ελληνικού λαού, αλλά αυτά της Ε.Ε., δηλ. της Γερμανίας και των ΗΠΑ, που δε θέλουν τη διάλυση της ευρωζώνης.

Ο ελληνικός λαός θα πρέπει επιτέλους να σκεφθεί ποια είναι η πραγματική αιτία της δυστυχίας του. Παραμονή στην Ε.Ε και στο ευρώ της, που σημαίνει εσαεί «πειραματόζωο» με μνημόνια, Να παραμείνουμε στην Ε.Ε. και στο ευρώ, για να μας εξαθλιώσουν, να μας αρπάξουν τα σπίτια και τη γη μας, να μας φτάσουν στα όρια της πείνας, να μας φορτώσουν με εκατομμύρια λαθρομετανάστες, να λεηλατήσουν τον τον ορυκτό μας πλούτο, να καταστήσουν τη χώρα αποικία τους και τους Έλληνες οιονεί σκλάβους και μετανάστες, προσκυνημένους, σκυφτούς σε καθεστώς κατοχής;

Ή ν' αγωνισθούμε ν' απελευθερωθούμε απ' αυτήν την κατοχή για μια πιο δίκαιη κοινωνία, για να μπορέσουμε να ζήσουμε με αξιοπρέπεια και αυτοσεβασμό;

Δεν είναι αλήθεια πως έχουμε πολιτικούς και τηλεόραση «που μας αξίζουν»

Ακούμε συνεχώς να μας απαντούν στις διαμαρτυρίες για το επίπεδο και την ποιότητα της (ιδιωτικής) τηλεόρασης ότι αυτά θέλει ο κόσμος.

Δεν είναι έτσι. Από κάποια ευτυχή συγκυρία(;) όλων των συντελεστών μιας εκπομπής-σειράς της TV ΑΛΦΑ «Μην αρχίζεις τη μουρμούρα» εκπέμπεται κάτι σαν θαύμα για την ελληνική τηλεοπτική πραγματικότητα.

Χωρίς τυμπανοκρουσίες και προηγούμενη διαφήμιση οι προσφερόμενες «φέτες» σπαρταριστής καθημερινότητας συμβίωσης κατέκτησαν, προς γενική έκπληξη, ρεκόρ συνεχούς ακροαματικότητας!

«Δε μας αξίζουν», λοιπόν, τα «σκουπίδια» που μας σερβίρουν, κάτι που (πιστεύουμε) θα ισχύσει σύντομα και με τους πολιτικούς μας.

Η κρίση στην παιδεία και η οικονομική κρίση.

Μια από τις βασικές αιτίες της οικονομικής κρίσης είναι η εγκληματική αδιαφορία του κράτους για την αναδιάρθρωση και βελτίωση της παιδείας, που οδήγησε στη δημιουργία πολιτών, εύκολων θυμάτων των πελατειακών κομμάτων, του λαϊκισμού των πολιτικών και της καταστροφικής νοοτροπίας του εύκολου και ανέξοδου κέρδους. Η μαγκιά της αρπαχτής, της φοροδιαφυγής, του προσωπικού βολέματος, σε συνδυασμό με την αδιαφορία για την πολιτική, την κοινωνική κατάσταση και το σχεδιασμό του μέλλοντος, έχουν τις ρίζες τους στην αποδυνάμωση αξιών, όπως η γνώση και η εσωτερική καλλιέργεια.

Στόχος τους η παραγωγή μονοδιάστατων ατόμων εναρμονισμένων με την «παγκοσμιοποίηση», που θ' αποτελέσουν τα μελλοντικά «σκουπίδια της ευημερίας» τους

Κάθε νέος Υπουργός Παιδείας προτείνει «μεταρρυθμίσεις», που κατά κανόνα αφορούν το εξεταστικό σύστημα, με στόχο να παρουσιάσει, χωρίς κανένα διάλογο, χωρίς πραγματικό όραμα, χωρίς μελέτη και προγραμματισμό, «καινοτομίες», και «νέο εκπαιδευτικό σύστημα», ώστε να μείνει το όνομά του στην ιστορία και όχι να καλύψει τα κενά και να εναρμονίσει την παιδεία στις νέες κοινωνικές, εθνικές και πολιτισμικές ανάγκες.

Η στοιχειώδης και κυρίως η μέση εκπαίδευση στηρίζονται σ' ένα μοντέλο εντατικοποίησης της γνώσης, της αποστήθισης και της επιφανειακής – επιδερμικής συμμετοχής σε μια καταπιεστική διαδικασία απόκτησης γνώσεων. Ο μαθητής δεν αναπτύσσει αναλυτικές – συνθετικές ικανότητες, δεν καλλιεργεί την κριτική του σκέψη και τις δεξιότητες, ούτε καν τις ανακαλύπτει. Δεν μαθαίνει να συνεργάζεται, να συνδυάζει και να μετέχει σε ομαδικές εργασίες. Το σχολείο απαιτεί την αποκλειστικότητα στη γνώση, ενώ το διαδίκτυο αποτελεί ένα χείμαρρο γνώσεων, που δυστυχώς μένει σχεδόν ανεκμετάλλευτος. Από την άλλη το καθημερινό πρόγραμμα ενός μαθητή είναι εξουθενωτικό. Μετά το τέλος του πρωινού ωραρίου, η εκπαίδευση συνεχίζεται με ένα διαρκές τρέξιμο, ώστε κάθε παιδί να τα κάνει όλα και να τα μάθει όλα. Ξένες γλώσσες, μουσική, αθλητισμός και φροντιστήριο του στερούν τον εντελώς απαραίτητο ελεύθερο χρόνο, ώστε να μπορέσει το παιδί να παίξει, να έρθει σε προσωπική επαφή με άλλους, ακόμα και με τους γονείς του, τους οποίους σπάνια συναναστρέφεται. Αυτές τις ανάγκες λανθασμένα έρχεται να καλύψει το διαδίκτυο με τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, με αποτέλεσμα την απομόνωση και την εσωστρέφεια, με όλες τις ολέθριες απ' αυτό συνέπειες. Το χειρότερο όμως

είναι ότι έτσι ετοιμάζονται αδιάφοροι πολίτες. Αδιάφοροι για το πολιτικό γίνεσθαι, αδιάφοροι για τις ανθρώπινες σχέσεις, κυρίως αδιάφοροι για το μέλλον τους, που οιωνίζεται δύσκολο έως αποκαρδιωτικό. Όλος ο μαθητικός βίος έχει προσανατολισμό την «επιτυχία» σε μια επιθυμητή Ανώτατη Σχολή, της οποίας το πτυχίο είναι σχεδόν βέβαιο ότι δε θα έχει καμία αξία στον τομέα της επαγγελματικής αποκατάστασης. *Αποτέλεσμα είναι ο μαθητής να μη μαθαίνει ούτε σωστή ορθογραφία, ούτε την ελληνική ιστορία ούτε ένα ολοκληρωμένο και ελληνικό λεξιλόγιο και έτσι του στερείται ένα βασικό πολιτιστικό αγαθό, αυτό της ανθρώπινης επικοινωνίας. Αυτό το σχολείο παράγει ανθρώπους μορφωτικά ανάπηρους, βολικούς σε κάθε αυταρχική εξουσία.*

Η ανώτατη εκπαίδευση υποδέχεται «κουρασμένους» φοιτητές με τη νοοτροπία που αναφέρθηκε και στόχο την απόκτηση πτυχίου και μετά... βλέπουμε. Μηδενικό κίνητρο, μηδενικές προοπτικές, ανύπαρκτες προσδοκίες μέσα σ' ένα άρρωστο περιβάλλον κυβερνητικής αδιαφορίας και καθηγητικής ασυδοσίας. Το φοιτητικό κίνημα, που άλλοτε ήταν η ατμομηχανή προοδευτικών διεκδικήσεων και κοινωνικών αγώνων, σέρνεται στο πάτωμα, υποταγμένο σε μειοψηφικές ομάδες με ολοκληρωτικές συμπεριφορές, που στηρίζονται πολλές φορές στη βία, ή ακολουθεί πορεία με κομματική καθοδήγηση, που έχει ως στόχο την πολιτική και επαγγελματική ηγετική ανέλιξη των. Το Πανεπιστήμιο είναι και πρέπει να είναι χώρος παιδείας εκπαίδευσης και ελευθερίας. Όμως τι είδους Πανεπιστήμιο πρέπει να υπάρχει; Πρέπει να είναι συνδεδεμένο με την αγορά εργασίας και την παραγωγή, ή πρέπει να στοχεύει μόνο στην απόκτηση γνώσεων και ικανοτήτων; Πρέπει να είναι δημόσιο ή μπορούν ιδιώτες να αντικαταστήσουν το κράτος στο ύψιστο επίπεδο εκπαίδευσης με μόνο στόχο το κέρδος; Όμως κατ'αρχήν το Πανεπιστήμιο πρέπει να δίνει προοπτικές και δυνατότητες στους φοιτητές του. Όταν η ανεργία των νέων επιστημόνων, (και με μεταπτυχιακά), είναι η μεγαλύτερη της Ευρώπης, όλες οι σκέψεις και συζητήσεις είναι καταδικασμένες να πέσουν στο κενό. Ποια η σύνδεση με την παραγωγή, όταν δεν υπάρχει παραγωγή στη χώρα εξ' αιτίας των περιοριστικών νόμων της ΕΕ και την οικονομική αφαιμάξη από τους «εταίρους» δανειστές μας; Η μόνη διέξοδος στους νέους μας, δυστυχώς, κατάντησε να είναι η μετανάστευση με οδυνηρές και απρόβλεπτες κάποιες φορές συνέπειες για την πατρίδα μας. Η κορύφωση της κρίσης συνδέεται με την αποστέρηση της κοινωνίας μας από τους πιο →

(συνεχία από σελ. 5)

ελπιδόφóρους νέους και επιστήμονες.

Είναι αδύνατον με το σημερινό καθεστώς της νέας κατοχής η Παιδεία να παράγει ολοκληρωμένους ανθρώπους που θα δουλέψουν

Η κρίση στην παιδεία και η οικονομική κρίση.

και θα βοηθήσουν και θα αναπτύξουν τον τόπο τους. Αυτοί οι στόχοι μπορούν να υλοποιηθούν, μόνο αν απελευθερωθούμε από την κατοχή της Ε.Ε. των «εταίρων» και δανειστών.

Το μακελειό στη Γαλλία

κές τους ανάγκες.

Η Γαλλία είχε παλαιότερα πολιτική παράδοση στην ενσωμάτωση και αφομοίωση ξένων, ιδιαίτερα από τις αποικίες, στη γαλλική κουλτούρα.

Όμως, αυτό άλλαξε ουσιαστικά μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, οπότε αναζητήθηκαν «νέοι εχθροί». Το έργο του Χάντιγκτον «Σύγκρουση Πολιτισμών» για μια νέα μεταψυχροπολεμική παγκόσμια τάξη αναγορεύει το Ισλάμ ως ενδυνάμει εχθρό της Νέας Τάξης. Οι επεμβάσεις και οι ωμότητες των δυτικών «προθύμων» στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, στη Συρία, στη Λιβύη, η εθνοκάθαρση των Παλαιστίνιων από το Ισραήλ σε συνδυασμό με την οικονομική κρίση έχουν προκαλέσει μίσος για τους δυτικούς και τεράστια μεταναστευτικά κύματα από μουσουλμανικές χώρες, που μεγάλο μέρος, τους δέχεται η χώρα μας, που έχει γίνει αποθήκη λαθρομεταναστών, λόγω της συμμετοχής της στην Ε.Ε. Η Ελλάδα, όμως, δεν ευθύνεται για τις θηριωδίες και τις μεταναστευτικές συνέπειες της αποικιοκρατίας και των νεότερων δυτικών επεμβάσεων.

Όλα αυτά συσπείρωσαν μουσουλμάνους με επίκεντρο τη θρησκεία τους, ενώ οι δυτικοευρωπαϊκές κοινωνίες έγιναν λιγότερο ανεκτικές ή και εχθρικές απέναντί τους, απωθώντας τους στο κοινωνικό περιθώριο. Σύμπτωμα αυτής της συμπεριφοράς είναι και αυτό του γαλλικού σατιρικού περιοδικού, που, στο όνομα της ελεύθερης έκφρασης, διακωμωδούσε τη θρησκεία τους.

Οποιοσ σπέρνει ανέμους ...

«Ευλογία» για τη Γερμανία το ευρώ

συ από το ΑΕΠ, θα χάσουν πολλή από την ανταγωνιστικότητά τους και το πολυαγαπημένο πλεόνασμα συναλλαγών της Μέρκελ θα συρρικνωθεί. Ο πληθωρισμός θα αποδυναμωθεί παραπάνω».

«...Ο Μπόρις Σλόσμπεργκ της **BK Asset Man**«... Σε έρευνα του 2013 από το **Bertelsmann Foundation** εκτιμάται ότι χωρίς το ευρώ, το γερμανικό ΑΕΠ θα ήταν 0,5 ποσοστιαίες μονάδες τον χρόνο χαμηλότερο μέχρι το 2025, που μεταφράζεται σε απώλεια 1,2 τρισ. ευρώ ή 14.000 ευρώ ανά άτομο και επίσης σε απώλεια 200.000 θέσεων εργασίας.»

Γι' αυτό λοιπόν πρέπει να είναι εθνικό μας νόμισμά μας το ευρώ για να μη δυστυχήσει η ... καχημένη η Γερμανία. Οι ασήμαντοι Έλληνες ας δυστυχήσουν...

«Το status quo είναι οικονομική και πολιτική ευλογία για την Γερμανία», γράφει το Bloomberg. «Πολλαπλάσια τα οφέλη της σε σύγκριση με τα €77 δις. βοήθειας στην Ελλάδα. «Εφιαλτικό» το σενάριο του ...γερμανικού μάρκου.»

«...Ο λόγος είναι ότι η ισχύουσα κατάσταση, το status quo, είναι οικονομική και πολιτική ευλογία για την Γερμανία. **Η μεγαλύτερη οικονομία της Ευρώπης ευνοείται περισσότερο από όλα τα μέλη του ευρώ, από το ενιαίο νόμισμα.** Μολονότι μια έξοδος της Ελλάδας μόνο μπορεί να μην λήξει το ευρώ, υπάρχει κίνδυνος να προκληθεί τέτοιο ντόμινο στις αγορές της ευρωζώνης, που θα εκδιώξει κι άλλους».

«...Αν επέστρεφαν στο γερμανικό μάρκο, οι Γερμανοί εξαγωγείς, που καταλαμβάνουν περίπου το ήμι-

**«Ο Σύνδεσμος Φυλακισθέντων
και Εξορισθέντων Αντιστασιακών 1967 – 1974**

Νίκος Καργόπουλος

3 Νοεμβρίου 1948 – 19 Δεκεμβρίου 2014

Έφυγε από τη ζωή ο αγωνιστής της Δημοκρατίας και του Σοσιαλισμού, σύντροφος και συναγωνιστής αγαπημένος, Νίκος Καργόπουλος.

Ο Νίκος γεννήθηκε στις 3 Νοεμβρίου 1948 στην Αθήνα. Από 15 χρονών οργανώθηκε δραστήρια στη Νεολαία της ΕΔΑ και, στη συνέχεια, στη Δημοκρατική Νεολαία Λαμπράκη. Φοιτητής στο Χημικό Τμήμα του Πανεπιστημίου της Αθήνας από το φθινόπωρο του 1966, αναμίχθηκε δραστήρια από την πρώτη μέρα στην αντιδικτατορική Αντίσταση, με αποτέλεσμα να μπει νωρίς στο στόχαστρο των διωκτικών αρχών της χούντας και να συλληφθεί στη διάρκεια των γεγονότων της κηδείας του Γεωργίου Παπανδρέου στις 3 Νοεμβρίου 1968.

Δικάστηκε από το στρατοδικείο της δικτατορίας και καταδικάστηκε σε διετή φυλάκιση και εξέτισε την ποινή του στις Φυλακές Αβέρωφ και Κορυδαλλού. Αποφυλακίστηκε στις 26 Μαρτίου του 1970. Οι χουντικές πρυτανικές αρχές του πανεπιστημίου τον απέβαλαν από το πανεπιστήμιο και του αφαίρεσαν τη φοιτητική ιδιότητα, κατά πάγια πρακτική εναντίον όλων των φυλακισθέντων ή εξορισθέντων αντιστασιακών φοιτητών και σπουδαστών. Μετά και τη διακοπή της αναβολής στράτευσης λόγω σπουδών, το 1972 κλήθηκε και υπηρέτησε τη στρατιωτική του θητεία υπό δυσμενέστατες συνθήκες. Μεταπολιτευτικά, εντάχθηκε το 1975 στις γραμμές του ΠΑΣΟΚ, με αξιοσημείωτη συμμετοχή και ιδιαίτερη δράση, πριν αποχωρήσει, λόγω ριζικών διαφωνιών, τον Οκτώβριο του 1981.

Μαζί με άλλους συναγωνιστές του συνέπηξαν το Αγωνιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα Ελλάδας (ΑΣΚΕ), από τις γραμμές του οποίου ο Νίκος Καργόπουλος αγωνίστηκε μέχρι την τελευταία στιγμή με το σθένος και την επιμονή που τον χαρακτήριζαν πάντα.

Υπήρξε δραστήριο μέλος του Συνδέσμου Φυλακισθέντων και Εξορισθέντων Αγωνιστών 1967-1974 (ΣΦΕΑ) από την ίδρυσή του, και συμμετείχε ενεργά και επίμονα στο ΔΣ του μέχρι την ώρα του αποχωρισμού.

Οι συναγωνιστές και οι συγκρατούμενοί του στις φυλακές της χούντας, στους αγώνες της μεταπολιτευτικής περιόδου, στις γραμμές του ΣΦΕΑ και στο Διοικητικό Συμβούλιό του, απευθύνουν θερμά συλλυπητήρια στη σύζυγό του Ελένη και στα παιδιά τους, με τη διαβεβαίωση ότι θα τον θυμούνται όσο ζουν και ότι θα παραδώσουν ζωντανή τη μνήμη του στους επερχόμενους.»

Αποσπάσματα από την ιστοσελίδα του κ. Γεωργίου Ευαγγελάτου (ψυχιάτρου) για το Νίκο

«Αντίο παλληκάρι Νίκο! Πικράθηκες πολύ!»
«[...]Ο Νίκος Καργόπουλος έγινε περισσότερο γνωστός όταν εντάχθηκε στο ΠΑΣΟΚ, το 1975, όπου αναδείχθηκε γρήγορα στην ιεραρχία του Κινήματος, φθάνοντας μέχρι τη θέση του Γραμματέα της πανίσχυρης, τότε, Επιτροπής Οργανωτικού.

Διαφώνησε σε πολλές από τις επιλογές του ΠΑΣΟΚ και είναι χαρακτηριστικό ότι αποχώρησε, λόγω διαφωνιών, από το Κίνημα το 1981, όταν όλοι εγγράφονταν μαζικά.[...]

Αποχωρώντας από το ΠΑΣΟΚ, μαζί με άλλους συναγωνιστές του συνέπηξαν το Αγωνιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα Ελλάδας (ΑΣΚΕ) (σ.σ. 1983), από τις γραμμές του οποίου ο Νίκος Καργόπουλος αγωνίστηκε μέχρι την τελευταία στιγμή με το σθένος και την επιμονή που τον χαρακτήριζαν πάντα. Από τότε με το ΑΣΚΕ πλησίασε πολύ την ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ και συνεργάστηκαν σε πολλές εκδηλώσεις, ομιλίες διαλέξεις, ιδιαίτερα με τον πρόεδρο της Χ.Δ. Μανώλη Μηλιαράκη.

Από τις εκδόσεις του ΑΣΚΕ αγόρασα ένα προφητικό βιβλίο που το συμβουλευόμυ μέχρι σήμερα. Ο τίτλος του: «Η ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΗΝ ΕΟΚ-Ε.Ε. Η ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ Ε.Ε. ΟΡΟΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΟΥ». Εκδόσεις ΑΣΚΕ του 2006.

Τότε δεν το πίστευα, τώρα το βλέπω να πραγματοποιείται βήμα-βήμα, σαν προφητεία. Μια έκδοση καταπληκτική που δείχνει την αξία και τη σοβαρότητα του ΑΣΚΕ αλλά και του Νίκου. Γι' αυτό το ΑΣΚΕ όπως και η ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ δεν πρόκοψαν... Η αλήθεια πρέπει να κρύβεται από το κατεστημένο...

Υπήρξε δραστήριο μέλος του Συνδέσμου Φυλακισθέντων και Εξορισθέντων Αγωνιστών 1967-1974 (ΣΦΕΑ) από την ίδρυσή του, και συμμετείχε ενεργά και επίμονα στο ΔΣ του μέχρι την ώρα του θανάτου του.

Το ΠΑΣΟΚ, που τόσο τον απογοήτευσε (σ.σ. και τον διέγραψε, όταν το 1983 έκανε την περιφημη Αντιεισήγηση) με τα φαύλα έργα και τις μαύρες ημέρες που μας χάρισε, έκδοσε την ακόλουθη ανακοίνωση για τον θάνατο του Νίκου Καργόπουλου:

Αγωνιστής, ασυμβίβαστος, βαθιά δημοκράτης, ο Νίκος Καργόπουλος αγωνίστηκε για τη δημοκρατία και βασανίστηκε για τις ιδέες του τη μαύρη επταετία της χούντας. Όλοι όσοι πορεύτηκαν μαζί του σε κάποιο τμήμα της μακράς αγωνιστικής διαδρομής του, θα τον θυμούνται ως υπόδειγμα αγωνιστή που παρέμεινε ενεργός μέχρι το τέλος. Εκφράζουμε τα θερμά συλλυπητήριά μας στην οικογένειά του.» (σ.σ. ...)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΑΣΚΕ 20/12/2014

ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ ΝΙΚΟ

Ο σύντροφός μας, ο φίλος μας και πρωτεργάτης του Αγωνιστικού Σοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδας Νίκος Καργόπουλος έφυγε για το τελευταίο του ταξίδι, αφήνοντας ένα δυσαναπλήρωτο κενό.

Η ζωή του ήταν συνυφασμένη με τον ασυμβίβαστο αγώνα για μια Ελλάδα ελεύθερη, εθνικά ανεξάρτητη και κοινωνικά δίκαιη με ήθος, αξιοπρέπεια, ανιδιοτέλεια και ανθρωπιά, χαρίσματα αναγνωρισμένα απ' όλους όσους τον γνώρισαν.

Ο Νίκος είναι παράδειγμα για τους επόμενους που θα συνεχίσουν ν' αγωνίζονται για τα ίδια ιδανικά, γι' αυτό θα είναι πάντα δίπλα μας. Καλό ταξίδι, σύντροφε και φίλε μας.

«Είναι βέβαιο ότι αν μπορούσε ο Νίκος» θα μας εμπόδιζε να μιλήσουμε γι αυτόν, αλλά είναι δική μας η ανάγκη να πούμε κάποια πράγματα, τα οποία άλλωστε είναι γνωστά στους περισσότερους από μας.

Νίκο αγαπημένε και πολύτιμε φίλε, συνάδελφε, σύντροφε και πρωτεργάτη στο Αγωνιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα Ελλάδας, το ταξίδι σου τελειώνει εδώ σήμερα. Όλοι όσοι σε γνωρίσαμε αισθανόμαστε τυχεροί που υπήρξαμε συνταξιδιώτες.

Ήσουν ο άνθρωπος που μπορούσαμε να εμπιστευθούμε απόλυτα και να στηριχτούμε σε μια δύσκολη στιγμή. Οι συνάδελφοι βρήκαμε σε σένα έναν πρόθυμο και αγαπημένο συνεργάτη και φίλο.

Οι μαθητές σου βρήκαν τον τέλειο Δάσκαλο, που διδάσκει γνώσεις αλλά και ήθος και αγάπη. Ανήκες σ' ένα σπάνιο είδος ανθρώπου που εμπνέει, αγωνίζεται κόντρα στο ρεύμα, νοιάζεται και βοηθάει το συνάνθρωπο. Αγωνιούσες για τα δεινά της χώρας και του λαού μας και μοχλούσες για το πώς θα απελευθερωθούμε από τη νέα κατοχή.

Με ολόκληρη τη ζωή σου, με την αξιοπρέπεια και την ανθρωπιά σου, χωρίς να λογαριάζεις το κόστος, περιφρονώντας τον πλούτο, τη δύναμη και τη δόξα, μας έδειξες πώς μπορεί κανείς να αγωνίζεται χωρίς συμβιβασμούς για μια Ελλάδα ελεύθερη, εθνικά ανεξάρτητη και κοινωνικά δίκαιη, με δύναμη και αποφασιστικότητα, με το χαμόγελο και το χιούμορ, που δεν έχασες ούτε σε δύσκολους καιρούς. Έφυγες νωρίς, θα λείψεις σε όλους μας, πιο πολύ στην οικογένειά σου που τους λάτρευες και σε λάτρευαν, μα θα ζεις μέσα στο μυαλό και την καρδιά μας, όσο εμείς υπάρχουμε και θα είσαι το παράδειγμα για τους επόμενους που θα συνεχίσουν να αγωνίζονται για τα ίδια ιδανικά.»

(Εκφωνήθηκε στην κηδεία του Νίκου εκ μέρους του ΑΣΚΕ στις 22-12-2014 από το Δ. Παλλαδινό).

Ευχαριστούμε

Η οικογένεια του Νίκου Καργόπουλου, οι οικείοι του και όλοι του ΑΣΚΕ ευχαριστούν όλους όσους συμπαραστάθηκαν και συμμερίστηκαν στον πόνο για το ταξίδι στην αιωνιότητα του, χωρίς δυνατότητα αναπλήρωσης, Νίκου.

Η επιμνημόσυνη ακολουθία θα τελεστεί την **1^η Φλεβάρη, Κυριακή ώρα 12, στο κοιμητήριο Ηλιούπολης Αττικής.**

Η Χριστιανική Δημοκρατία για το Νίκο

«ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Ο ΣΥΝΕΠΗΣ ΚΑΙ ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΗΣ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΜΑΣ ΕΦΥΓΕ

Φίλος, συναγωνιστής, αδελφός, ο Νίκος Καργόπουλος άφησε την τελευταία του πνοή χθες το πρωί, Σάββατο, 20 Δεκεμβρίου, ύστερα από πολύμηνη μάχη που έδωσε με αξιοπρέπεια και θαυμαστό σθένος.

Ο Νίκος υπήρξε ένας πραγματικά συνεπής και ανιδιοτελής αγωνιστής. Η Χούντα των Απριλιανών τον βρήκε μαθητή Λυκείου αγωνιζόμενο κατά του ξενοκίνητου καθεστώτος. Τον συνέλαβε, τον βασάνισε και τον φυλάκισε. Από τα ιδρυτικά μέλη του ΠΑΣΟΚ, το εγκατέλειψε σύντομα, όταν μαζί με τους συντρόφους του διαπίστωσαν την ασυμβατότητα διακηρύξεων, πολιτικών, πρακτικών και πράξεων. Ίδρυσαν το ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΑΣ (Α.Σ.Κ.Ε.), από τις γραμμές του οποίου, ως ηγετικό στέλεχος του, δεν έπαυσε ούτε στιγμή να αγωνίζεται για τη Δημοκρατία, το Σοσιαλισμό, τον Πολιτισμό, την Παιδεία, το Περιβάλλον και τα Εθνικά Θέματα. Ο μεγάλος του όμως στόχος ήταν η ανατροπή του καθεστώτος της νέου τύπου κατοχής που έχουν επιβάλει στην πατρίδα μας και το λαό της η Ε.Ε., το Δ.Ν.Τ. και Ε.Κ.Τ. με όργανά τους την υποτελή οικονομική και πολιτική ελίτ της Χώρας. Ακράδαντο πιστεύω του Νίκου Καργόπουλου και για αυτό το πιστεύω αγωνιζόταν μέχρι την τελευταία του πνοή, ήταν ότι αναγκαία προϋπόθεση για την επιτυχή έκβαση του Αγώνα αυτού είναι η άμεση έξοδος μας από την Ε.Ε., γιατί έτσι μόνο ο λαός μας θα γίνει αφέντης στο σπίτι του.

Παράλληλα ο Νίκος Καργόπουλος, παντα μέσω του ΑΣΚΕ, πρωταγωνιστούσε στους αγώνες για μια Ελεύθερη Κύπρο, απαλλαγμένη από την τουρκική και αγγλική κατοχή, για την ελληνικότητα της Μακεδονίας, εναντίον της διαστροφής και παραχάραξης της ιστορικής αλήθειας από τους Σκοπιανούς και τους πάτρωνες τους, υπέρ των δικαιωμάτων της εθνικής μας Κοινότητας στη Β. Ήπειρο, υπέρ της θωράκισης της Θράκης και του Αιγαίου, που απειλούνται από τον τούρκικο επεκτατισμό και υπέρ των λαών που αγωνίζονται για την εθνική τους αποκατάσταση.

Θα ήταν παράλειψη αν δεν προσθέταμε τον απόλυτο σεβασμό του εκλιπόντος συναγωνιστή μας στην πίστη και τις παραδόσεις του λαού μας.

Τέλος ο Νίκος Καργόπουλος συνδεόταν στενά, φιλικά και συναγωνιστικά με την Χ.Δ. και προσωπικά με τον πρόεδρό της, Μανώλη Μηλιαράκη.»